

Dosar nr.4/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 28J

Ședința publică din 21.10.2015

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului C.A., judecător în cadrul Tribunalul ..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), i) și n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător P.C., pârâtul judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

C.A., personal și martora D.E..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, Secția procedează la audierea martorei D.E., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, martoră, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul în dezbateri de fond.

Reprezentantul Inspecției Judiciare arată că au fost sesizați în temeiul art.45 alin.(2) din Legea 317/2004, de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, prin rechizitoriul nr. 21/P/2014 din data de 13 decembrie 2014, cu privire la eventualele abateri disciplinare săvârșite de domnul judecător C.A., de la Tribunalul

Au fost efectuate verificări prealabile în urma cărora s-au ivit indiciile săvârșirii a 3 abateri disciplinare, motiv pentru care s-a dispus începerea cercetării disciplinare. A fost efectuată și finalizată cercetarea disciplinară, iar în raport de rezultatul constatat, în temeiul disp. art.47 alin.(1) lit.a) din Legea nr.317/2004, în a fost exercitată acțiunea disciplinară împotriva domnului judecător C. A., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare reglementate de art.99 lit.a), i) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, pentru următoarele considerente:

În ce privește abaterile disciplinare prev. de art.99 lit.i) și n) din Legea nr.303/2004, s-a reținut că pârâtul judecător și doamna S.M.R. s-au cunoscut la data de 22 martie 2013, când, la sfatul domnului P.C., care se cunoștea cu domnul C.A. încă din perioada în care acesta era avocat stagiar, doamna S.M.R.,

2

director al Liceului „T.L.” O., s-a deplasat la sediul Judecătoriei ..., pentru a depune contestația la executare și cererea de suspendare a executării silite ce au făcut obiectul dosarului nr.../274/2013, înregistrat la aceeași dată, context în care, i s-a făcut cunoștință cu domnul judecător C.A.. În luna iunie 2013, atât prin intermediul cunoștinței comune, P.C., cât și personal, domnul judecător i-a solicitat doamnei director al Liceului „T. L.” O., S.M.R., iar aceasta i-a pus la dispoziție, unicul autocar deținut de acest liceu. Autocarul despre care s-a făcut vorbire anterior a fost dat cu titlu gratuit, spre a fi utilizat în vederea derulării activităților sociale organizate în zilele de 1 și 2 iulie 2013, de participanții la Școala de Vară de la O., eveniment găzduit de Judecătoria ..., condusă la acel moment de pârât, în calitate de președinte.

Împrejurarea că Fundația ... Internațională a suportat contravaloarea combustibilului și a serviciilor, nu este de natură a înlătura caracterul gratuit al utilizării autocarului, atâta timp cât pentru folosința acestuia nu s-a perceput chirie și operațiunea nu apare menționată în evidențele contabile ale liceului.

La data de 7 iunie 2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ... și repartizat aleatoriu completului C3, prezidat de domnul judecător C.A., dosarul nr.../274/2013, având ca obiect cererea cu valoare redusă formulată de reclamanta MHS T. & B. S.R.L. împotriva pârâtului Liceul „T. L.” O.. Din înscrisurile dosarului respectiv, aflate în copie la dosarul disciplinar, reiese că, deși rezoluția prin care s-au dispus măsuri la data înregistrării cererii cu valoare redusă, aparține unui alt judecător decât cel căruia i-a fost repartizat dosarul, la datele de 27 iunie 2013 și de 14 august 2013, domnul judecător C. A. este cel care a dispus măsurile de comunicare a răspunsului formulat de pârâtul Liceul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
„T.L.” O., în raport de pretențiile reclamantei MHS T. & B. SRL, respectiv de fixare a primului termen de judecată, pentru 17 septembrie 2013, cu citarea părților, când a și pronunțat hotărârea de fond.

Astfel, prin sentința civilă nr....din ...09.2013, definitivă prin neexercitarea căii de atac, domnul judecător C.A. a admis cererea reclamantei MHS T. & B. SRL și l-a obligat pe pârâțul Liceul „T. L.” O. să plătească acesteia suma de 853,86 lei, reprezentând contravaloare reparații la autovehiculul MH-01-..., precum și 0,15% pe zi penalități de întârziere, calculate de la 2 august 2011 până la achitarea integrală a debitului, precum și la plata sumei de 50 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, către reclamantă.

Se arată că, întrucât autocarul dat spre folosință, în perioada 1-2 iulie 2013, la solicitarea președintelui Judecătoriei ..., este unul și același cu cel care a făcut obiectul executării silite contestate în dosarul nr.../274/2013, soluționat de domnul judecător C.A. și, totodată cel care, prin reparațiile pe care le-a necesitat și a căror contravaloare nu a fost achitată de bunăvoie de liceu, a generat debitul ce a făcut obiectul dosarului nr.../274/2013, era evidentă incidența dispozițiilor art.42 pct.8 și 13 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, judecătorul este incompatibil de a judeca dacă a primit daruri sau promisiuni de daruri ori alte avantaje de la una dintre părți și atunci când există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa.

Faptele, astfel cum au fost prezentate, întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare reglementate prin dispozițiile art.99 lit.i) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, respectiv: nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul

[REDACTED] [REDACTED]

știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa și folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, astfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Referitor la prima abatere disciplinară, se subliniază că, prin soluționarea dosarului nr./274/2013 al Judecătoriei ..., în calitate de titular al completului de primă instanță, în contextul în care, în perioada desfășurării procedurii scrise, a solicitat și a obținut, cu titlu gratuit, autocarul aparținând părții pârâte din acest dosar, spre a fi utilizat în vederea derulării activităților sociale organizate în zilele de 1 și 2 iulie 2013, pentru participanții judecători la Școala de Vară de la O., domnul judecător C.A. a încălcat dispozițiile art.42 pct.8 și 13 din Codul de procedură civilă.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară constă într-o inacțiune și anume omisiunea judecătorului de a formula cerere de abținere, atunci când are cunoștință de faptul că se află în vreuna din situațiile care ar conduce la crearea unor suspiciuni privind imparțialitatea sa. Reglementările privind abținerea au caracter imperativ, fiind în același timp îndatoriri de serviciu pentru judecător, în acest sens, potrivit art.2 alin.3 și art.5 alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali, calități în virtutea cărora sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

Tot astfel, în art.3 alin.2 din Hotărârea nr.328/2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, ca un standard de conduită, este instituită îndatorirea magistraților de a-și exercita funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură, iar prevederile art.9 alin.1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor arată că judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe, precum și să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.

Tot în acest sens, sunt și prevederile art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului care consacră dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, iar potrivit art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte este dovedită și constă în faptul că deși o cunoștea pe directoarea

[REDACTED] [REDACTED]
Liceului „T. L.” O., și i-a solicitat chiar și personal, punerea la dispoziție a autocarului, totuși a dispus măsuri procesuale în dosarul respectiv, acceptând eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate precum și a încrederii cetățenilor în actul de justiție, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Astfel, prin conduita sa, pârâtul a creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

Concomitent, fapta domnului judecător C.A., de a fi solicitat, în calitatea sa de judecător și de președinte al Judecătoriei, directorului Liceului „T. L.” O., prin intermediul unei persoane de notorietate pe plan local, om de afaceri și lider al organizației municipale a unui partid politic, la care a apelat de mai multe ori în scopuri similare, punerea la dispoziție a mijlocului de transport mai sus amintit, în modalitatea constatată pe parcursul cercetării disciplinare, se circumscrie și abaterii disciplinare constând în pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Sub aspectul laturii obiective, acțiunea domnului judecător, a constat în demersurile efectuate în calitate de judecător și președinte al Judecătoriei ..., de obținere, cu titlu gratuit și fără întocmirea vreunei solicitări instituționale, prin intermediul unei persoane de notorietate pe plan local, la serviciile căreia a apelat de mai multe ori în scopuri similare, a autocarului deținut de Liceul T. L.O., parte în dosarul nr.../274/2013, spre a fi utilizat în vederea derulării activităților sociale organizate în zilele de 1 și 2 iulie 2013, pentru participanții la Școala de Vară de la O., eveniment găzduit de Judecătoria

Sub aspectul laturii subiective, se arată că vinovăția pârâtului judecător, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din maniera proprie în care acesta a înțeles să procedeze.

Cu privire la abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.a) din Legea 303/2004, se arată că, la data de 3 martie 2014, invocând promisiunea făcută domnului judecător N. P., pârâtul i-a solicitat lui P.C., un autocar pentru un „transport la C.” a judecătorilor votanți, pentru a asigura cvorumul la alegerile care urmau să aibă loc în ziua următoare de luni. La data de 12 martie 2014, convorbirea purtată între domnul judecător C.A. și domnul P.C., se coroborează cu declarația martorei audiată astăzi, în sensul că domnul C.A. îi spune domnului P.C.. faptul că a rămas nerezolvată problema cu plata transportului judecătorilor, iar domnul P.C.. și-a asumat această „contribuție” personală la avansarea candidatului Tribunalul .., reieșind totodată interesul său direct, ca domnul judecător C.A. să ajungă în funcția de conducere ce urma să devină vacantă prin alegerea respectivului candidat ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Se precizează că Inspecția Judiciară nu i-a atribuit această intenție domnului judecător C.A., ci a fost evidențiată această chestiune pentru a arăta cum și-a justificat și a perceput un terț implicat în politică la nivel local, contribuția pentru alegerea unui membru în Consiliul Superior al Magistraturii.

Apărările domnului judecător C. A., în sensul că nu ar fi făcut trimitere, în cadrul discuțiilor purtate cu domnul P.C., la faptul că președintele tribunalului l-a rugat a facilita închirierea unui mijloc de transport, și nici nu l-ar fi interesat dacă s-a decontat sau nu contravaloarea transportului, dumnealui fiind plecat din

țară la momentul efectuării transportului, iar după data de 3 sau 6 martie 2014 nu ar mai fi purtat nicio discuție cu domnul P.C., sunt reale doar în ceea ce privește prima teză.

Astfel, la data de 3 martie 2014, judecătorul pârât se referă în mod explicit, la promisiunea făcută candidatului de la Tribunalul ..., iar nu președintelui tribunalului, judecător P.Cn., de a se interesa cum să asigure transportul votanților – judecători la C., însă la data de 12 martie 2014, în contextul în care a rămas nerezolvată problema cu plata transportului judecătorilor, domnul judecător C. A. a menționat că va trece a doua zi pentru a stabili exact care au fost costurile, fără ca această intenție să se concretizeze în decontarea vreunei cheltuieli de combustibil sau chirii pentru folosirea autocarului.

Se poate observa că apărările domnului judecător au fost îndreptate mai mult în direcția disipării răspunderii către alte persoane, susținând că Tribunalul ... trebuia să achite contravaloarea serviciului de transport.

Aceste fapte întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004, respectiv manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

Se mai arată că, domnul judecător C.A. a încălcat dispozițiile art.90 din Legea 303/2004, dispozițiile art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care prevăd că judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate și dispozițiile art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea

transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, care interzice magistraților orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Judecătorul este deci obligat, prin natura funcției, să respecte toate aceste exigențe, atâta vreme cât sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale a căror cunoaștere și respectare este obligatorie. Prin nerespectarea acestor exigențe, se consideră că judecătorul pârât a săvârșit cu vinovăție abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată.

În consecință, se solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, urmând a se ține seama de faptul că pârâtul judecător se află pentru prima dată în fața Secției, fără a ignora natura și modalitatea în care aceste abateri disciplinare au fost săvârșite, modul în care acestea au fost aduse la cunoștința Inspecției Judiciare. Depune concluzii scrise la dosar.

Pârâtul judecător personal, arată că prin actul de sesizare, s-a reținut în sarcina sa săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a), i) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată.

Cu privire la abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.n) din Legea nr.303/2004, respectiv folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor

[REDACTED] [REDACTED]
familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, arată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei abateri.

Astfel, această abatere are în vedere calitatea și folosirea funcției pentru a obține un tratament preferențial sau pentru a satisface un interes personal sau al altor persoane și în acest context se reține că a solicitat pentru desfășurarea activităților socio-recreative ale Școlii de Vară, atribuirea unui mijloc de transport pentru deplasarea participanților la acest eveniment. Arată că, urmare a discuției avute cu domnul director adjunct al I.N.M., la acea vreme domnul M.T., discuție cu ocazia căreia a fost rugat de acesta să se intereseze de atribuirea unui mijloc de transport, spunându-i că există finanțare pentru a se face deplasări la H., la T. J., ba mai mult și o plimbare pe Dunăre cu vaporul. Toate aceste activități și costuri erau suportate de o fundație germană ce asigura finanțarea Școlii de Vară. În acest context al discuției, a rugăminții colegului său, s-a adresat, domnului P.C., cunoscând că era singura persoană, care pe raza municipiului O. deținea astfel de mijloace de transport, rugându-l să se implice în acest sens și aducându-i la cunoștință faptul că toate costurile vor fi decontate. Urmarea discuției cu martorul, acesta i-a spus că nu poate să-i atribuie microbuzele pe care le avea, întrucât erau folosite pentru transportul muncitorilor de la S. la O., însă va rezolva cu un alt operator. S-a ajuns să fie folosit acest autocar al Liceului T.L., s-au comunicat toate costurile, domnul P.C. a comunicat că reprezentantul liceului este de acord cu atribuirea spre folosință a acestui autocar, solicitând expres ca să fie plătită contravaloarea combustibilului și serviciile șoferului pentru cele 2 zile. În acest sens, la dosar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

au fost depuse documente justificative, respectiv: bon de carburant și o chitanță încheiată cu șoferul prin care acesta spune că a primit suma de 1000 lei, urmare a serviciului prestat.

A se reține că aceste servicii au fost cu titlu gratuit, în opinia sa, nu corespunde realității. Mergând la explicația noțiunii de „gratuit” din dicționarul explicativ al limbii române, se constată că „gratuit” înseamnă ceva ce se prestează fără plată sau fără nici un fel de cost, aspecte care nu se regăsesc în această cauză.

Reprezentantul liceului este cel care a solicitat și a condiționat atribuirea autocarului de plata combustibilului și a șoferului, ceea ce a cerut și s-a plătit, iar faptul că se tot vehiculează că nu s-a făcut o solicitare instituțională, în primul rând nici nu era atribuțiunea sa să facă acest lucru, iar în al doilea rând, dacă fundația germană a apreciat că nu este necesară o astfel de solicitare, nu a făcut-o considerând că sunt relevante documentele pentru a justifica cheltuielile în bugetul respectiv. Reprezentantul liceului nu i-a adus la cunoștință că acest mijloc de transport nu poate fi atribuit spre folosință, întrucât dacă i-ar fi adus la cunoștință acest aspect, cu siguranță că lucrurile stăteau altfel.

Aspectul constând în faptul că nu s-a evidențiat în contabilitatea liceului contravaloarea transportului, nu este o chestiune care poate să-i fie imputată și să atragă concluzia că această atribuire s-a făcut cu titlu gratuit, întrucât sunt documente în acest sens, sunt declarații de martori, iar starea de fapt așa cum s-a reținut nu a fost contestată sub acest aspect, motiv pentru care apreciază că în acest context nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii prevăzute de disp.art.99 lit.n) din Legea nr.303/2004, respectiv sub aspectul laturii obiective.

12

[REDACTED]

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa, a studiat sub acest aspect practica Secției pentru judecători în materie disciplinară și a constatat că aceasta este în sensul că neformularea unei cereri de abținere nu poate conduce prin ea însăși la reținerea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.i), ci imparțialitatea trebuie privită atât sub aspectul subiectiv cât și sub aspectul obiectiv.

Pârâtul arată că nu și-a pus niciodată problema în sensul că trebuie să se abțină de la soluționarea acelei cauze, în condițiile în care a fost ferm convins și a acționat așa cum a spus, în calitate de intermediar, nu a obținut nici un avantaj ca urmare a atribuirii mijlocului de transport, nu și-a rezolvat nici un interes personal, ba mai mult a pronunțat o soluție defavorabilă liceului.

De altfel acele soluții date în litigiile avute de liceu au fost în același sens și anterior și ulterior cunoașterii doamnei director, în acest sens putând fi observate cele 4 dosare invocate în actul de sesizare al Secției.

În ceea ce privește incidența disp.art.42 pct.8 coroborate cu disp.art.13 din noul Cod de procedură civilă arată că acest caz de incompatibilitate, se rezumă și vizează strict persoana magistratului.

Or, în condițiile în care nu se poate vorbi că a primit daruri, promisiuni de daruri sau orice alte avantaje, în condițiile în care, așa cum a arătat, s-a plătit ceea ce s-a cerut de către reprezentantul liceului, nu pot fi reținute în cauză dispozițiile art.42 pct.8.

În ceea ce privește dispozițiile prevăzute de art.42 pct. 13 din Codul de

[REDACTED] [REDACTED]

procedură civilă se arată că trebuie dovedite acele elemente care nasc în persoana magistratului în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa. Or, astfel de elemente nu au fost dovedite în cauză, nu s-a dovedit că s-a afectat imparțialitatea și nici măcar aparența de imparțialitate cum se susține în actul de sesizare al Secției. Dimpotrivă, a apreciat că în raport de probele existente în acel dosar, respectiv facturi și potrivit solicitărilor reclamantei, a admis acțiunea în totalitate, ba mai mult a obligat liceul și la cheltuieli de judecată

Cu privire la cea de-a treia faptă, cea prevăzută de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004, privind manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, precizează că a aflat urmare a sesizării Secției, că i se reține săvârșirea acestei abateri, în contextul în care a acceptat asocierea factorului politic cu promovarea judecătorilor în funcții de conducere la nivelul instanțelor. Aceste aspecte nu i-au fost aduse la cunoștință în faza procedurii prealabile pentru a putea să aducă argumente în acest sens.

Se arată că nu rezultă din nicio probă administrată în cauză că atribuirea acelui autocar pentru deplasarea la C. a fost făcută pentru a ocupa o funcție de conducere, în cadrul Tribunalul ... Se poate observa cu ușurință, că nu a candidat, nu a fost propus nici măcar cu delegație, nu îl interesează nicio funcție de conducere în cadrul Tribunalul ... Sunt simple afirmații vagi, care apreciază că nu pot fi analizate pentru a stabili dacă sub acest aspect sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de disp.art.99 lit.a) din Legea 303/2004.

Mai arată că, legea penală definește termenul de „public” și în ce context poate fi reținută o astfel de circumstață. S-a invocat în mod greșit că autocarul a

[REDACTED] [REDACTED]
fost atribuit de către domnul P.C., întrucât acesta aparținea unei societăți comerciale deținute de domnul B.C., așa cum rezultă și din stenogramele existente la dosar dintre domnul B. și domnul P..

Martorului B. C. i s-a adua la cunoștință că Tribunalul ... este cel care organizează această deplasare, că urmează ca acele costuri să fie suportate de către Tribunalul ..., ba mai mult, în depoziția acestui martor, s-a consemnat că „domnul judecător C. A. mi-a spus încă o dată ca reprezentanții societății transportatorului să se deplaseze la contabilitatea tribunalului pentru a factura acea deplasare”.

Domnul judecător C.A. susține că nu îi este imputabilă inactivitatea reprezentanților societății și nu putea să facă un demers în sensul acesta. Simpla discuție cu doamna D.E. a fost în perioada respectivă. De asemenea, precizează că la acea dată nu era judecător cu grad de tribunal, astfel încât susținerea inspecției cu privire la interesul ocupării funcției de președinte la Tribunalul ... este neîntemeiată.

Pârâtul subliniază că nu a fost beneficiar al acelei deplasări și nu se poate nega faptul că acea deplasare a fost făcută și angajată de către Tribunalul ..., în condițiile în care colegiul economic a confirmat că avea în buget prevăzut la capitolul 20.10.07, cheltuieli cu transportul pentru magistrați și servicii șofer. De asemenea, președintele Tribunalul ... este cel care a verificat anterior existența disponibilităților bănești și în acest context a fost rugat să se încadreze în acea sumă. Se impune a se observa depoziția dumnealui și a domnului C.C., cel care a fost întrebat sub acest aspect al găsirii mijlocului de transport, în vederea deplasării judecătorilor la Curtea de Apel ...

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Un element care se omite a fi precizat de Inspecția Judiciară, este acela că deplasarea la C. nu a fost pentru a se alege membru în Consiliul Superior al Magistraturii, ci a fost pentru a se confirma unicul reprezentant al tribunalului de pe raza Curții de Apel Alegerile pentru membrul în Consiliul Superior al Magistraturii s-a organizat la fiecare tribunal în parte, mult mai târziu.

În concluzie, față de probele administrate, de situația de fapt constatată, apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare reținute în actul de sesizare, fapt pentru care solicită respingerea în totalitate a acțiunii disciplinare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 4/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului C.A. - judecător în cadrul Tribunalul ..., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), i) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că domnul judecător C.A. a soluționat dosarul nr. .../274/2013 al Judecătoriei .., în calitate de titular al completului de primă instanță, legal investit, în contextul în care, în perioada desfășurării procedurii scrise, a solicitat și a obținut, cu titlu gratuit, autocarul

16

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

[REDACTED] [REDACTED]
aparținând părții pârâte din acest dosar, spre a fi utilizat în vederea derulării activităților sociale organizate în zilele de 1 și 2 iulie 2013, pentru participanții judecători la Școala de vară de la O., eveniment găzduit de Judecătoria ..., condusă la acel moment de judecătorul cercetat disciplinar, în calitate de președinte. Astfel, domnul judecător C.A. a încălcat dispozițiile art. 42 pct. 8 și 13 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, judecătorul este incompatibil de a judeca dacă a primit daruri sau promisiuni de daruri ori alte avantaje de la una dintre părți și atunci când există elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa.

Se mai arată că domnul judecător C.A. a solicitat directorului Liceului Teoretic T.L. O., prin intermediul unei persoane de notorietate pe plan local, om de afaceri și lider al organizației municipale a unui partid politic, un mijloc de transport cu care a asigurat participarea judecătorilor români și străini la programele sociale constând în vizite la mai multe obiective turistice, faptă ce se circumscrie abaterii disciplinare constând în pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

De asemenea, se arată că în luna martie 2014, domnul judecător C.A., promovat între timp într-o funcție de execuție la Tribunalul ..., l-a contactat pe domnul P.C.. și i-a solicitat explicit acestuia, om de afaceri și lider al organizației locale a unui partid politic, sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar, în vederea transportului alegătorilor judecători din ..., la sediul Curții de Apel ..., în scopul realizării cvorumului pentru desemnarea unui judecător de la Tribunalul M., în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii,

[REDACTED] [REDACTED]
faptă ce reprezintă o conduită de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

Totodată, se susține că, invocând omului politic pretinsa promisiune făcută candidatului respectiv, de a asigura transportul judecătorilor votanți și acceptând „liberalitatea” pe care P.C.. a făcut-o corpului judecătorilor de la Tribunalul M., în sensul suportării de către acesta a cheltuielilor de transport, în contextul interesului său direct, ca domnul judecător C.A. să ajungă în funcția de conducere ce urma să devină vacantă prin desemnarea respectivului candidat ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, pârâtul a facilitat o asociere nepermisă, între factorul politic și procedura numirii în funcții de conducere a judecătorilor la nivelul instanțelor, de natură a aduce atingere prestigiului justiției.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâtul a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Astfel, sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (i) arată că nu a urmărit sau acceptat afectarea imparțialității sau aparenței de imparțialitate prin participarea la soluționarea dosarului nr..../274/2013, atitudinea psihică fiind aceea că nu se impune formularea unei cereri de abținere în cauză. A mai arătat că a solicitat, în calitate de intermediar și nu în interes personal, atribuirea unui

[REDACTED] mijloc de transport din cele deținute de P.C... De asemenea susține că nu a fost
părtinitor în cauza dedusă judecării, nefiind periclitată buna desfășurare a actului
de justiție.

Totodată subliniază că nu a cerut niciodată doamnei S.M. atribuirea cu titlu
gratuit spre folosință a autocarului.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.(n), arată că nu s-
a folosit de funcția deținută în scopul de a solicita domnului P.C.. punerea la
dispoziția a unui mijloc de transport, ci a solicitat acest lucru în virtutea faptului
că era singura persoană pe care o cunoștea de pe raza municipiului O., ca având
astfel de mijloace de transport. De altfel, domnul P.C.. nu avea litigii pe rolul
Judecătoriei ..., iar contravaloarea deplasării a fost achitată, conform celor
convenite cu reprezentantul liceului.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.a), precizează că
pentru a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului
justiției, manifestările trebuie să fi avut loc în spațiul public sau să fi ajuns la
cunoștința publicului, situație ce nu se regăsește în cauza de față.

Pârâtul precizează că nu îi poate fi imputabil faptul că nu s-a emis factură și
că departamentul economico-contabil din cadrul Tribunalul ... nu a efectuat
plata, deși exista filă de buget în acest sens, întrucât această obligație nu intra în
atribuțiile sale de serviciu.

A mai arătat că susținerea inspecției potrivit căreia a acționat, fiind direct
interesat în ocuparea funcției de conducere a Tribunalul .., nu poate fi luată în
considerare, întrucât, pe de o parte, aceste acuzații nu i-au fost aduse la
cunoștință în faza cercetării prealabile, iar pe de altă parte, la data la care au

[REDACTED] [REDACTED]

avut loc discuțiile cu conducerea tribunalului, nu avea calitatea de judecător cu grad de tribunal pentru a întruni condițiile de participare la concurs. Mai precizează că a fost promovat la tribunal, începând cu 1.04.2014, în urma valorificării rezultatului obținut la examenul de promovare din data de 10 noiembrie 2014. Simpla afirmație făcută de numitul P.C. în derularea convorbirii telefonice, potrivit căreia s-ar bucura de avansarea președintelui Tribunalul ... în Consiliul Superior al Magistraturii, fără a exista alte elemente care să denote un demers judiciar contrar legii, nu poate conduce la concluzia că a acceptat asocierea factorului politic cu promovarea judecătorilor în funcțiile de conducere și că prin aceasta a afectat prestigiul justiției.

Inspekția Judiciară a formulat răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea apărărilor susținute de pârât.

În declarația dată în fața Secției la data de 20.05.2015, pârâtul a reluat susținerile din întâmpinare, precum și pe cele avute în faza de cercetare disciplinară.

A mai arătat că a cunoscut-o pe numita S.M. la data de 22 martie 2013, când a fost anunțat de la registratură să coboare pentru a verifica modalitatea de înregistrare a unor cereri. A mers în acest birou, unde i-a găsit pe grefierul arhivar și pe doamna S.M., grefierul neștiind dacă să înregistreze cererea pe vechiul Cod de procedură civilă sau pe noul cod. După ce a verificat cererile, a constatat că executarea silită era pe vechiul cod și, după ce a avut o discuție cu doamna S.M. pe tema achitării taxei de timbru, i-a spus acesteia că va decide judecătorul cauzei. Domnul judecător C.A. a arătat că întâmplarea a făcut ca acest dosar să fie repartizat pe completul său și că, după verificarea condițiilor,

20

[REDACTED]

a stabilit cuantumul taxei de timbru, iar contestatoarea a formulat cerere de reexaminare. Cererea a fost soluționată de completul imediat următor, care a hotărât admiterea reexaminării și a constatat că, fiind o instituție publică, contestatoarea este scutită de taxă de timbru.

Pârâtul a mai arătat că l-a cunoscut pe P.C.. atunci când era avocat și că știa faptul că acesta avea o firmă de salubritate în O.. De asemenea, cunoștea faptul că acesta are 2 microbuze, astfel că i-a solicitat să-l ajute cu deplasarea persoanelor care participau la Școala de Vară de la O.. Întrucât microbuzele erau libere doar după ora 16,00, P.C.. a contactat-o pe doamna S.M., care a fost de acord să pună la dispoziție un autocar în condițiile achitării combustibilului și a serviciilor șoferului. De asemenea, pârâtul a subliniat faptul că Judecătoria O. nu avea nicio calitate în organizarea Școlii de Vară, însă a participat, fiind invitat, împreună cu alți colegi.

A mai arătat pârâtul că în luna martie a anului 2014 a fost contactat de martorul P. C. în legătură cu deplasarea judecătorilor la Curtea de apel ... în vederea desemnării reprezentantului, din partea tribunalelor, pentru funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii. În urma acestei discuții l-a contactat pe martorul P.C.. căruia i-a spus că are nevoie de un mijloc de transport în scopul arătat anterior, cu precizarea faptului că tribunalul are la dispoziție doar suma de 1000 lei. Martorul a contactat o altă persoană care a pus la dispoziția judecătorilor din cadrul Tribunalul ... un autocar, în vederea transportului la C.. Pârâtul nu a participat la acest eveniment, fiind plecat din țară, iar atunci când s-a întors în țară, s-a întâlnit cu domnul judecător P.Cn., care i-a spus că se va adresa prestatorului pentru emiterea facturii.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Au fost administrate probele cu înscrisuri și martorii: S.M., P.C., P.Cn., D.E. și T.M..

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

La data de 15 decembrie 2014, prin rechizitoriul nr. ../P/13 decembrie 2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a sesizat Inspekția Judiciară, cu privire la abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, săvârșite de domnul judecător C.A., de la Tribunalul M..

În cuprinsul rechizitoriului nr.21/P/13.12.2014, s-a reținut că, în perioada în care deținea funcția de președinte al Judecătoriei .., domnul judecător C.A., pe fondul unei relații preexistente cu P.C., om de afaceri și lider al organizației municipale a unui partid politic, a fost inclus în demersurile acestuia din urmă, ce aveau drept scop evitarea vânzării la licitație publică a autocarului deținut de Liceul T.L. din O..

Astfel, în luna martie 2013, după ce anterior s-a întâlnit cu domnul judecător C.A., P.C.. i-a facilitat apropiatei sale, S.M., o întrevedere cu judecătorul, în vederea consilierii acesteia, relativ la documentele ce trebuiau depuse în dosarul nr.15../274/2012. În acest sens, doamna S.M. s-a deplasat la biroul judecătorului unde a primit îndrumări pentru demersurile pe care trebuia să le realizeze în vederea obținerii unei soluții favorabile, domnul C... acordându-i sprijin și pentru formularea unei cereri de scutire de la plata taxei judiciare de timbru.

În rechizitoriu se susține că, în schimbul ajutorului oferit, domnul

22

[REDACTED]

judecător C.A. a primit foloase de la P.C., astfel cum reiese dintr-o convorbire telefonică dintre cei doi, din data de 28 iunie 2013, constând în folosința gratuită, în mai multe rânduri, a autocarului ce se afla în proprietatea Liceului T.L. condus de S.M., pentru excursia unei delegații de la I.N.M. care urma să viziteze mai multe obiective turistice în zonă. Autocarul susmenționat a făcut obiectul executării silite a liceului și urma să fie scos la licitație publică, dacă nu se intervenea prompt cu suspendarea executării silite motivată de începerea urmăririi penale, în dosarul în care supravegherea urmăririi penale a fost derulată de doamna prim procuror S.C., trimisă în judecată prin același rechizitoriu.

Se mai arată că, în data de 3 martie 2014, domnul judecător C.A. l-a contactat telefonic pe domnul P.C.. și i-a solicitat sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar și, implicit pentru beneficierea de serviciile unui conducător auto, în vederea transportului alegătorilor judecători la sediul Curții de Apel ..., în scopul realizării cvorumului pentru alegerea unui membru în Consiliul Superior al Magistraturii; P.C.. i-a facilitat judecătorului punerea la dispoziție a mijlocului de transport în comun de persoane.

De asemenea, în rechizitoriu s-a mai arătat că, la data de 6 martie 2014, la un interval de trei zile de la solicitarea de mai sus, domnul judecător l-a vizitat pe P.C.. la sediul firmei acestuia, S. C. F. S.A., iar o altă vizită ar fi avut loc anterior, la data de 9 ianuarie 2014, la același sediu.

Deși nu s-a dispus trimiterea în judecată a domnului judecător C.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și de abuz în serviciu, în scopul obținerii de foloase, dispunându-se clasarea, pe motiv că faptele comise nu sunt prevăzute de legea penală, prin același rechizitoriu a fost sesizată Inspekția

Judiciară pentru posibile abateri disciplinare săvârșite de C.A..

Verificările prealabile au avut în vedere rechizitoriul nr.../P/2014 din data de 13 decembrie 2014, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

Prin rezoluția din 16 februarie 2015 s-a dispus începerea cercetării față de domnul judecător C.A., de la Tribunalul M., Secția a II-a Civilă, de contencios administrativ și fiscal, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare reglementate de art. 99 lit. a), lit. i) și lit. n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată și finalizată în perioada 19-20 februarie 2015.

În cursul cercetării disciplinare, după ce au fost prezentate magistratului C.A., toate actele dosarului, acesta a fost ascultat de către inspectorii judiciari și a propus probe în apărare, respectiv: proba cu înscrisuri - solicitarea de la INM a documentelor privind transporturile efectuate în vara anului 2013; ascultarea doamnelor M.D. și M. S., în situația în care documentația nu e lămuritoare; de asemenea, ascultarea directorului adjunct al INM, domnul procuror T.M. și a președintelui Tribunalul ., domnul judecător P.Cn..

Probele au fost admise în parte, respectiv proba cu înscrisuri solicitate INM, privind documentația costurilor efectuate cu transportul participanților la Școala de Vară organizată în anul 2013 și ascultarea președintelui Tribunalul ..., domnul judecător P.Cn. care au fost administrate în mod direct și nemijlocit, în cursul cercetării disciplinare. Pronunțarea asupra solicitării de ascultare a celorlalte 3

[REDACTED] persoane a fost prorogată după comunicarea documentației solicitate I.N.M..

La data de 20 februarie 2015, solicitarea domnului judecător C.A., de audiere a doamnelor M. D. și M. S. din cadrul INM, precum și a domnului procuror M.T., director adjunct al INM a fost respinsă. De asemenea, au fost administrate probe din oficiu, respectiv probele cu martori și înscrisuri.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i din Legea nr.303/2004, Secția reține următoarea situație de fapt:

Domnul judecător C.A., în intervalul de timp în care a exercitat funcția de președinte al Judecătoriei ..., respective perioada 1 ianuarie 2011 - 1 ianuarie 2014, a soluționat, ca titular de complet, 4 cauze în care Liceul T.L. din O. a avut calitatea de parte.

Astfel, **dosarul nr. ..46/274/2012** a avut ca obiect cererea în anulare formulată la data de 17 mai 2012, de reclamantul Liceul „T.L.” O., în calitate de debitor, prin care s-a solicitat casarea sentinței civile nr... din 2 aprilie 2012 pronunțată de Judecătoria ..., în dosarul nr...87/274/2012 și anularea somației de plată formulată de S.C. M. S.R.L., în calitate de creditor împotriva liceului, dosar ce a fost soluționat prin sentința civilă nr. .. din 7 august 2012, pronunțată de domnul judecător C.A., prin care a fost respinsă cererea în anulare.

Dosarul nr...58/274/2012, privind pe reclamanta M.H.S. T. & B. S.R.L. și pe pârâtul Liceul „T.L.” O., în care, la data de 19 iunie 2013, domnul judecător C.A. a pronunțat sentința civilă nr. ..., prin care a fost admisă excepția de necompetență materială a Judecătoriei ..., invocată din oficiu, fiind declinată competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalul ... - Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, constatat conflictul negativ de competență și

înaintată cauza Curții de Apel ..., în vederea soluționării regulatorului de competență.

Dosarul nr...71/274/2013 a avut ca obiect contestația formulată la data de 22 martie 2013, de contestatorul Liceul T.L. O., în contradictoriu cu intimata S.C. ... P. S.R.L, prin care s-a solicitat anularea formelor de executare întocmite de B.E.J.. C. R., în dosarul nr. ...16/E/2012, respectiv a procesului verbal de sechestru din data de 14 martie 2013 și a actelor subsecvente întocmite în cauză ulterior acestei date, precum și suspendarea executării silite pornită în dosarul susmenționat, până la soluționarea pe fond a contestației la executare, cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr.... din data de 30 aprilie 2013, pronunțată de domnul judecător C.A. a fost respinsă contestația la executare, ca rămasă fără obiect, în contextul în care, titlul executoriu în baza căruia a fost pornită executarea silită a fost desființat de Tribunalul ..., în recurs, fiind trimisă cauza spre rejudecare aceleiași instanțe de fond, Judecătoria

Din înscrisurile înaintate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, mai rezultă că, obiect al executării silite în dosarul nr...16/E/2012 al B.E.J. C.... R. a fost „autoturismul categoria AUTOBUZ (....), de culoare alb, cu numărul de înmatriculare ... proprietatea debitoarei Liceul Teoretic „T.L.” O..

Dosarul nr...93/274/2013 a fost înregistrat la data de 7 iunie 2013 pe rolul Judecătoriei ..., potrivit noului Cod de procedură civilă, cu dată recomandată la 10 iunie 2013. Prin sentința civilă nr.... di 17septembrie 2013, definitivă prin neexercitarea căii de atac, domnul judecător C.A. a admis cererea reclamantei

[REDACTED]

MHS T... & B. SRL și l-a obligat pe pârâtul Liceul T. L. O. să plătească acesteia suma de 853,86 lei, reprezentând contravaloare reparații la autovehicul ..., precum și 0,15% pe zi penalități de întârziere, calculate de la 2 august 2011 până la achitarea integrală a debitului. A fost obligat pârâtul la plată către reclamantă a sumei de 50 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Din probele administrate în cauză rezultă că, la data de 22 martie 2013, doamna S.M.-R. s-a deplasat la sediul Judecătoriei ..., pentru a depune contestația la executare și cererea de suspendare a executării silite, ce au făcut obiectul dosarului nr....71/274/2013, înregistrat la aceeași dată, context în care, l-a cunoscut pe domnul judecător C.A..

Întrucât practica instanței era aceea că, orice eventuală nelămurire a grefierului arhivar care înregistrează actele de sesizare a instanței, ori a grefierului șef desemnat cu repartizarea aleatorie, referitoare la norma sub imperiul căruia se înregistrează o contestație la executare, ori la cuantumul/scutirea de taxa judiciară de timbru aferentă, potrivit legii, se rezolvă de președintele instanței, în calitate de judecător care răspundea de repartizarea aleatorie, pârâtul a fost chemat la Biroul Registratură pentru a da lămuriri grefierului în legătură cu obiectul cererilor pe care martora S.M. intenționa să le depună.

În aceste împrejurări, domnul judecător C.A. a dat lămuriri grefierului în sensul celor solicitate și i-a spus doamnei S.M. că judecătorul investit cu soluționarea cauzei va hotărâ în legătură cu existența obligației de plată a taxei de timbru și a cauțiunii.

Din probele administrate în cauză nu rezultă că domnul judecător C.A. a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
fost contactat anterior de martorul P.C.. în sensul de a o primi pe martora S.M. și a o consilia în legătură cu cauza pe care Liceul T.L. o avea pe rolul instanței.

Martora S.M., a recunoscut faptul că s-a deplasat la Judecătoria pentru a depune o acțiune, însă din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că discuțiile purtate în împrejurările descrise anterior au depășit cadrul legal ce reglementează atribuțiile judecătorului desemnat cu repartizarea aleatorie a cauzelor.

De altfel, acțiunea disciplinară cu care Secția a fost investită, nu privește abaterea disciplinară constând în fapta domnului judecător C.A. de a acorda consultații juridice martorei S.M., această împrejurare fiind invocată de Inspectia Judiciară în dovedirea elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(i) din Legea nr.303/2004.

Prin urmare, în raport de considerentele expuse anterior, Secția constată ca fiind nedovedită susținerea Inspecției Judiciare potrivit căreia domnul judecător C.A. a consiliat-o din punct de vedere juridic pe martora S.M. cu ocazia depunerii de către aceasta, la data de 22 martie 2013, a acțiunii ce a făcut obiectul dosarului nr. ..71/274/2013.

Potrivit art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004, în varianta normativă a tezei I, constituie abatere disciplinară nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul sau procurorul știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și

modificată, coroborat cu dispozițiile art.9 și 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art.105 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.2 alin.(3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali”, iar potrivit art.5 alin. (2) „judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu”.

De asemenea, sub aspect obiectiv, această abatere disciplinară reprezintă și o dezvoltare a două dintre valorile fundamentale ale sistemului judiciar, consacrate de Principiile de la Bangalore privind conduita judiciară, respectiv integritatea și etica.

Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară prevăd, în Norma 3, că „Integritatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești”, iar „judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca ireproșabilă. 3.2. Atitudinea și conduita unui judecător trebuie să mențină trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. Nu este suficient a se face dreptate, trebuie să se și vadă că s-a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

făcut dreptate."

Pentru a asigura deplina obiectivitate în înfăptuirea actului de justiție și a proteja drepturile părților, legiuitorul a prevăzut în mod expres cazurile în care magistratul, din cauza unor împrejurări de natură personală, nu poate participa la judecarea sau instrumentarea unui dosar precum și formele procesuale de rezolvare a unei astfel de situații.

Aceste cazuri se găsesc înscrise în art.41-42 din Codul de procedură civilă, art.64 din Codul de procedură penală, precum și în art.105-106 din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, modificată prin Legea 144/2007.

Mijloacele procesuale prevăzute de Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate a judecătorilor și procurorilor sunt: abținerea, recuzarea și strămutarea.

În cauza de față, se susține că, întrucât autocarul dat spre folosință gratuită, în perioada 1-2 iulie 2013, la solicitarea președintelui Judecătoriei, este unul și același cu cel care, prin reparațiile pe care le-a necesitat și a căror contravaloare nu a fost achitată de bunăvoie de liceu, a generat debitul ce a făcut obiectul **dosarului nr....93/274/2013**, aflat în faza de procedură prealabilă la domnul judecător C.A., la datele la care autocarul a fost utilizat, erau incidente dispozițiile art. 42 pct. 8 și 13 din Codul de procedură civilă.

Potrivit disp. art.42 pct 8 din Codul de procedură civilă judecătorul este incompatibil de a judeca dacă el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au primit daruri sau promisiuni de daruri ori alte avantaje de la una dintre părți.

30

De asemenea, potrivit disp. art.42 pct.13 din Codul de procedură civilă judecătorul este incompatibil și atunci când există alte elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea sa.

Așa cum rezultă din situația de fapt expusă anterior, dosarul nr....93/274/2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ..., la data de 7 iunie 2013, potrivit noului Cod de procedură civilă, fiind repartizat aleatoriu completului C3, prezidat de domnul judecător C.A. și având data recomandată fixată la 10 iunie 2013.

Prin sentința civilă nr... din 17 septembrie 2013, definitivă prin neexercitarea căii de atac, domnul judecător C.A. a admis cererea reclamantei MHS T&B S.R.L. și l-a obligat pe pârâtul Liceul T.L. din O. să plătească acesteia suma de 853,86 lei, reprezentând contravaloarea reparațiilor la autovehicul, precum și 0,15% pe zi penalități de întârziere, calculate de la 2 august 2011 până la achitarea integrală a debitului. A fost obligat pârâtul la plată către reclamantă a sumei de 50 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Din probele administrate în cauză nu rezultă că domnul judecător C.A., soția sa, ascendenții ori descendenții lor au primit daruri sau promisiuni de daruri ori alte avantaje de la una dintre părțile acestei cauze.

Astfel, domnul judecător C.A., în calitate de președinte al Judecătoriei ..., a ajutat organizatorii Școlii de Vară de la O. în privința mai multor aspecte, împrejurare ce rezultă din declarația martorului T.M.. Unul din aspectele ce țineau de organizarea întregii activități a școlii a fost și cel legat de activitățile sociale pe care participanții trebuiau să le desfășoare după orele din program. În acest sens, s-a luat hotărârea ca, în zilele de 1 și 2 iulie 2013, să se organizeze

[REDACTED] [REDACTED]

excursii în stațiunea H. și în municipiul T. J.. Pentru efectuarea acestor deplasări era însă necesar un mijloc de transport corespunzător. Acesta a fost motivul pentru care domnul judecător C.A. a apelat la martorul P.C., fiind cunoscut faptul că martorul deținea astfel de mijloace de transport.

Se impune a fi precizat faptul că domnul judecător C.A. nu avea calitatea de organizator al Școlii de Vară de la O., ci a efectuat acest demers la rugămintea directorului adjunct al I.N.M., motivat de faptul că știa care sunt posibilitățile de obținere a unui mijloc de transport pe plan local.

Este adevărat că în final, mijlocul de transport a fost pus la dispoziție de martora S.M., în calitate de director al Liceului T.L., însă nu se poate susține că acest serviciu a constituit o liberalitate făcută pârâtului. De asemenea, nu se poate susține nici faptul că prin folosirea acestui mijloc de transport de către participanții Școlii de Vară de la O., s-a obținut un avantaj de către pârât.

Reprezentanții fundației au achitat suma solicitată de deținătorul mijlocului de transport, **astfel încât serviciul prestat nu l-a avantajat în mod direct și personal pe pârât sau pe vreuna din persoanele enumerate de textul de lege prevăzut de art.42 pct.8 din Codul de procedură civilă.**

Prin urmare, față de aceste considerente, Secția constată că, sub aspect obiectiv nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(i) din Codul de procedură civilă, nefiind aplicabile dispozițiile referitoare la incompatibilitatea prevăzută de art. 42 pct 8 din Codul de procedură civilă.

În ce privește incidența dispozițiilor prevăzute de art.42 pct.13 din Codul de procedură civilă, se impune a se preciza că noțiunea de lipsă de imparțialitate

nu este definită în dreptul nostru, însă conceptul cunoaște o analiză extensivă în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit instanței de la Strasbourg (Dumitru Popescu v. România, 2007), Vermeire v. Belgia, 1991), prevederile Convenției fac parte integrantă din ordinea juridică internă a statelor semnatare, statul prin instanțele de judecată și organele administrative având obligația de a asigura efectul deplin al normelor acesteia, asigurându-le preeminența față de orice altă prevedere contrară din legislația națională, fără să fie nevoie să aștepte abrogarea acestora de către legiuitor.

În lumina jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, imparțialitatea instanței de judecată, în sensul art.6 paragraful 1, este analizată atât sub aspect subiectiv cât și sub aspect obiectiv. Prin prisma demersului subiectiv, judecătorii sunt dator să se abțină și să nu manifeste o părere preconcepută, iar prin prisma demersului obiectiv, judecătorul trebuie să ofere suficiente garanții pentru a exclude orice dubiu că ar putea acționa părtinitor într-un litigiu dedus judecării. Imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită. Se poate aplica, de asemenea, testul obiectiv, pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa. În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielile referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuit de incompatibilitate trebuie să se retragă de la soluționarea cauzei. Curtea Europeană admite că nu există o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că pentru a statua asupra imparțialității judecătorului, același act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv cât și obiectiv.

În cadrul Normei nr. 2 din cuprinsul Principiilor de la Bangalore privind Conduita Judiciara (2001, 2002) se prevede că imparțialitatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești și că judecătorul se va autorecuza în orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca imparțial sau în care i-ar putea părea unui observator corect ca nefiind capabil să judece, exemplificându-se, printre altele, cazul în care judecătorul se simte subiectiv sau are o prejudecată cu privire la una din părți sau în care judecătorul cunoaște personal faptul că există probe controversate care pot prejudicia desfășurarea procesului.

De asemenea, în Declarația privind etica judiciară adoptată la Londra în anul 2010, se arată că judecătorul trebuie să adopte, atât în exercițiul funcției cât și în viața personală, o conduită prin care susține încrederea în imparțialitatea sa și minimizează situațiile care ar putea duce la recuzare și să se abțină de la judecarea unei cauze atunci când nu poate soluționa dosarul într-o manieră imparțială prin raportare la un observator obiectiv, are legături cu una dintre părți sau cunoaște anumite fapte legate de cauză, a reprezentat sau asistat una dintre părți sau a acționat împotriva uneia dintre părți într-o situație în care, la nivel subiectiv îi afectează imparțialitatea ori el sau un membru al familiei sale are vreun interes în rezultatul procesului.

Art. 60 din Recomandarea CM/Rec (2010) 12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători, adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17 Noiembrie 2010 (Capitolul VII – Îndatoriri și responsabilități), prevede că

34

judecătorii trebuie să acționeze independent și imparțial în toate cazurile, asigurându-se că toate părțile sunt audiate în mod echitabil și, dacă e necesar, să explice părților aspecte procedurale, că judecătorii ar trebui să acționeze și să fie percepuți ca acționând liber de orice influență externă nepotrivită în procedurile judiciare și că trebuie să judece cazurile care le sunt încredințate, **urmând a se abține numai pentru motive justificate, și nu în alte condiții.**

Așa cum s-a arătat și anterior, asupra imparțialității subiective, având în vedere că ea pune în discuție „forul interior” al judecătorului, Curtea Europeană a stabilit principiul potrivit cu care aceasta se prezumă până la proba contrarie.

Imparțialitatea subiectivă presupune că judecătorul nu are nici un motiv de a favoriza sau a defavoriza vreo parte. Pentru aceasta se analizează conduita și convingerile personale ale judecătorului pe parcursul judecății și în modul de soluționare a unei cauze concrete.

Având în vedere ansamblul probator administrat în cauză secția apreciază nu s-a făcut dovada în cauză că pârâtul a fost influențat în mod personal, că a avut interes să soluționeze cauza într-un anumit mod, respectiv că a urmărit sau acceptat afectarea imparțialității sau a aparenței de imparțialitate a instanței prin participarea sa la judecată.

Nu se poate susține că pârâtul a avut o atitudine părtinitoare sau dispozițiile sale au fost afectate de existența unei convingeri sau interes de ordin personal, fiind periclitată buna desfășurare a actului de justiție și încrederea publicului în integritatea sistemului judiciar.

Pentru ca judecătorul să se retragă de la judecată este necesar ca îndoiala asupra imparțialității sale să fie justificată. Acesta nu trebuie să aibă prejudecăți

[REDACTED] sau păreri preconcepute. Or, față de datele existente în cauza cu care a fost investit, pârâtul a apreciat că nu este incident în cauză niciunul din motivele de incompatibilitate prevăzute expres de lege, nefiind afectată nici aparența de imparțialitate.

Se impune a fi subliniat și faptul că soluția pronunțată de pârât în această cauză a fost una nefavorabilă pârâtului Liceul T.L., acesta fiind obligat la plata sumei solicitate de reclamantul MHS T....&B... S.R.L.

Normele care reglementează incompatibilitatea judecătorului sunt norme de ordine publică, fiind de strictă interpretare și aplicare, astfel încât nu pot fi extinse prin analogie și la alte situații.

De asemenea, forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor este cea a intenției, magistratul care se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, în mod conștient, încalcă dispozițiile referitoare la incompatibilități, urmărind sau acceptând afectarea imparțialității sale sau a aparenței de imparțialitate.

Or, din probele administrate în cauză nu rezultă că pârâtul a avut o atitudine părtinitoare sau că dispozițiile sale nu au fost în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile în materie, cu atât mai mult cu cât soluția pronunțată nu a fost una favorabilă pârâtului Liceul T.L..

Prin urmare, neexistând dovezi în cauză în sensul că domnul judecător C.A. a urmărit sau acceptat afectarea imparțialității sau a aparenței de imparțialitate, Secția constată că nu este întrunită în cauză latura subiectivă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) din Legea nr.303/2004.

[REDACTED]

Pentru toate aceste considerente, Secția, cu unanimitate, constată că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care va fi respinsă acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului C.A. pentru săvârșirea acestei abateri disciplinare, ca neîntemeiată.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarea situație de fapt:

În cursul lunii iunie 2013, domnul judecător C.A. l-a contactat pe martorul P.C., om de afaceri și lider al unei organizații municipale a unui partid politic, căruia i-a solicitat sprijinul, în sensul de a-l ajuta cu un mijloc de transport în vederea derulării activităților sociale organizate în zilele de 1 și 2 iulie 2013, pentru participanții la Școala de Vară de la O., eveniment găzduit de Judecătoria Martorul P.C.. i-a spus pârâtului că mijloacele de transport pe care le deține sunt libere după ora 16,00, dar că îi poate recomanda pe altcineva. În consecință, martorul P.C.. a contactat-o pe martora S.M., care a confirmat faptul că poate pune la dispoziția organizatorilor Școlii de Vară de la O., autocarul Liceului T.L., în cadrul căruia ocupa funcția de director, cu condiția achitării contravalorii combustibilului și a serviciilor șoferului.

De precizat este faptul că Școala de Vară de la O. era organizată de I.N.M. în colaborare cu Fundația... Internațională, finanțarea fiind asigurată de această

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
fundatie.

În cursul lunii iunie, domnul judecător C.A. s-a întâlnit, în oraș, cu martorii S.M. și P.C., ocazie cu care i-a solicitat martorei S. să-i confirme faptul că poate pune la dispoziția organizatorilor Școlii de Vară, autocarul liceului, martora dând un răspuns afirmativ.

De asemenea, la data de 28.06.2013 domnul judecător C.A. l-a contactat telefonic pe martorul P.C., care i-a confirmat faptul că a rămas valabilă discuția avută anterior cu privire la mijlocul de transport necesar deplasării participanților la Școala de Vară de la O., în zilele de 1 și 2 iulie 2013. Tot cu această ocazie, pârâțul s-a înțeles cu martorul P.C. să achite acesta din urmă contravaloarea combustibilului, urmând ca șoferul să-i dea bonul de stație, spre decontare, pârâțului.

Prin urmare, la datele de 1 și 2 iulie 2013, participanții la Școala de Vară s-au deplasat cu acest mijloc de transport în stațiunea H. și în orașul T. J..

Din înscrisurile aflate la fila 335 din dosarul Inspecției Judiciare rezultă că reprezentanții Fundației Internațională au achitat suma de 400 euro, reprezentând contravaloare excursii autocar.

Această operațiune de transport efectuată cu autocarul aparținând Liceului T.L. nu a fost menționată în evidențele contabile ale acestei instituții.

Potrivit disp.art.99 lit.(n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor

personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Norma 4 din cadrul Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară (2002) prevede următoarele recomandări: „4.2. Fiind conștient că se află permanent în vizorul ochiului public, judecătorul trebuie să accepte, de bunăvoie și fără constrângeri, anumite renunțări care, cetățeanului de rând i-ar părea o povară. Chiar și în viața particulară, judecătorul se va comporta astfel încât să nu impieteze asupra demnității funcției sale. (...)”

De asemenea, conform punctului 2.1. din Declarația privind etica judiciară de la Londra din 2010, probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe și nu doar de la cel care este contrar legii. Judecătorul își va îndeplini îndatoririle juridice fără favoritism.

Inspekția Judiciară susține că fapta domnului judecător C.A., de a fi solicitat, în calitate sa de judecător și de președinte al Judecătoriei (instanță care a găzduit Școala de Vară a I.N.M. „etică și deontologie”, în perioada 1-5 iulie 2013), directorului Liceului Teoretic T.L. O., prin intermediul unei persoane de notorietate pe plan local, om de afaceri și lider al organizației municipale a unui partid politic (la care a apelat de mai multe ori în scopuri similare), punerea la dispoziție a unui mijloc de transport, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, se circumscrie acestei abateri disciplinare.

Pârâtul nu a contestat situația de fapt astfel cum a fost reținută mai sus, susținând însă că nu a solicitat acel mijloc de transport cu titlu gratuit și că nu intra în competența lui achitarea contravalorii serviciilor de transport.

Secția, cu majoritate, constată că, desi reprezentanții fundației germane

[REDACTED] au achitat contreavaloarea combustibilului și a serviciilor șoferului, acest fapt nu îl exonerează pe pârât de răspunderea disciplinară.

Astfel, câtă vreme pârâtul și-a asumat responsabilitatea obținerii acestui mijloc de transport, avea și obligația corelativă de a contracta acest serviciu în condițiile prevăzute de lege, respectiv să identifice un furnizor de servicii pentru transportul de personae, și să obțină o ofertă care să se încadreze în suma prevăzută în bugetul fundației pentru o astfel de activitate.

Sub acest aspect, domnul judecător era obligat să facă o solicitare instituțională persoanei cu autoritate din cadrul Liceului T.L., instituție publică ce este subordonată Ministerului Educației Naționale, în vederea solicitării serviciilor de transport și, doar în ipoteza în care oferta făcută de reprezentantul liceului era corespunzătoare, ar fi putut accepta prestarea serviciului.

În cazul de față, domnul judecător C.A. a acceptat ca cele două excursii să fie efectuate cu un autocar ce aparținea unei instituții, căreia nu-i fusese făcută nicio solicitare scrisă cu privire la condițiile în care se dorea a fi prestat Serviciul de transport și care, prin urmare, nu făcuse nicio ofertă în care să se precizeze condițiile în care poate fi prestat acest transport, respectiv prețul acestuia.

Mai mult decât atât, ulterior efectuării transportului, pârâtul nu a făcut niciun demers pentru a fi efectuată plata integrală a serviciului prestat, acceptând astfel efectuarea acestui transport în condiții avantajoase pentru beneficiar. Prin faptul că pârâtul nu s-a preocupat să fie achitată și contravaloarea folosinței autovehiculului, prestatorul serviciului de transport a suferit o pagubă constând în uzura mijlocului de transport.

În plus, domnul judecător C.A. **a acceptat ca martorul P.C., care nu**

[REDACTED] [REDACTED]

avea nicio calitate în cadrul liceului și ocupa o funcție politică pe plan local, să achite contravaloarea combustibilului, anterior efectuării excursiei, faptă ce contravine dispozițiilor prevăzute de art.104 din Legea nr.161/2003, art.90 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Este evident, sub acest aspect, că martorul P.C.. **a înțeles să se implice și să-l ajute pe pârât în considerarea funcției pe care acesta o exercita, aceea de judecător.**

Pârâtul nu se poate apăra în sensul că nu cunoștea care era cadrul legal pentru contractarea serviciului de transport, având în vedere calitatea acestuia de magistrat și nu în ultimul rând de președinte de instanță.

Prin adoptarea unei astfel de conduit, pârâtul a nesocotit cadrul legal ce reglementează procedura obținerii unui serviciu de transport persoane, acceptând prestarea serviciului de transport în condiții avantajoase față de ceilalți cetățeni.

În consecință, Secția, cu majoritate, constată că fapta domnului judecător C.A., carev în demersul său de a obține un mijloc de transport pentru Școala de Vară de la O., nu a făcut o solicitare instituțională în acest sens și nu a solicitat de la prestatorul serviciului o ofertă în care să fie precizate condițiile de efectuare a transportului, prețul acestuia, oferta în baza căreia urma să se emită ulterior factură, în situația în care era acceptată, iar ulterior nu a făcut demersuri în vederea achitării integrale a prețului transportului, acceptând în acest fel prestarea acestui serviciu de transport în condiții avantajoase față de alți cetățeni, se circumscrie **laturii obiective** a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(n) din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtului în săvârșirea acestei fapte, sub forma intenției indirecte, rezultă din conduita pe care a înțeles să o adopte, acceptând producerea consecințelor faptei sale.

Astfel, pârâtul cunoștea faptul că nu aceasta era calea prevăzută de lege pentru contractarea unor prestări de servicii, respectiv a unui serviciu de transport personae și prin modul în care a înțeles să procedeze, a acceptat ca prestigiul de care trebuie să se bucure funcția de magistrat și imaginea justiției în general, să fie afectate.

Atitudinea și conduita domnului judecător C.A. este de natură a avea consecințe negative asupra onoarei și prestigiului justiției, și de a contribui la scăderea aprecierii publice pozitive asupra sistemului judiciar din care face parte.

În consecință, având în vedere toate considerentele expuse anterior, Secția, cu majoritate, constată că în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (n) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(a) din Legea 303/2004, Secția reține următoarea situație de fapt:

În contextul derulării procedurii de alegere a unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii, din partea tribunalelor și a candidaturii depuse de un judecător din cadrul Tribunalul, la data de 3 martie 2014, domnul judecător

C.A. l-a contactat pe domnul P. C. și i-a solicitat explicit omului de afaceri sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar și, implicit pentru a beneficia de serviciile unui conducător auto, în vederea efectuării transportului alegătorilor judecători, din O. și din D. T.S., la sediul Curții de Apel ...

La data de 6 martie 2014, în prezența domnului judecător C.A., domnul P.C., la sediul firmei sale, S.C. F. S.A., a stabilit telefonic cu o terță persoană să le pună la dispoziție judecătorilor din cadrul Tribunalului ... un autocar pentru a se deplasa în municipiul C.. La data de 10 martie 2014, a avut loc deplasarea la sediul Curții de Apel ..., cu autocarul obținut de martorul P.C. de la o cunoștință a sa, iar după vot judecătorii s-au întors cu același mijloc de transport.

La data de 12 martie 2014, din discuția purtată de domnul judecător C.A. cu domnul P.C., reiese fără echivoc faptul că a rămas nerezolvată problema cu plata transportului judecătorilor, pârâtul menționând că va trece a doua zi pentru a stabili exact care au fost costurile, fără ca această intenție să se concretizeze în decontarea vreunei cheltuieli de combustibil/chirii pentru folosirea autocarului.

Este de menționat faptul că demersul domnului judecător C.A., în sensul de a obține un autovehicul pentru transportul magistraților la Curtea de Apel ..., a fost făcut în urma solicitării martorului P.Cn., vicepreședintele Tribunalul

Din declarația martorului P.Cn. rezultă că, inițial, acesta a luat legătura cu doamna manager economic al instanței pentru a verifica dacă instituția dispune de fonduri cu care să se poată asigura deplasarea colegilor judecători la curtea de apel, cu un mijloc de transport în comun.

Aceasta i-a confirmat faptul că are în buget suma de 1.000 lei, situație în raport de care, martorul P.Cn. a apreciat că se impune a fi verificată

[REDACTED] [REDACTED]
posibilitatea de a închiria o mașină, în limita bugetului disponibil.

În acest sens a luat legătura cu numitul C. C., șoferul tribunalului și cu domnul judecător C.A., și le-a cerut ajutorul în vederea închirierii unui mijloc de transport pentru această sumă.

Cei doi i-au comunicat faptul că există posibilitatea închirierii unui mijloc de transport pentru suma respectivă, domnul judecător C.A. încunoștinându-l ulterior pe martorul P.Cn. că „a rezolvat această problemă”.

Martorul P.Cn., cu ocazia audierii de către Secție, a arătat că nici în prezent nu este achitată contravaloarea transportului efectuat la data de 10.03.2014 și că nu cunoaște motivul pentru care nu s-a achitat nicio sumă de bani. De asemenea, a arătat că nu s-a făcut o comandă și nu s-a încheiat un contract pentru acest transport, cum de altfel, nu s-a emis nicio factură.

Martora D.E., cu ocazia audierii în fața Secției, a arătat că i-a comunicat domnului judecător C.A. faptul că nu s-a primit spre decontare nicio factură și nu s-a efectuat nicio plată pentru transportul efectuat la data de 10.03.2015.

Întrucât probele administrate relevă că nu a fost emisă nicio factură de către unitatea prestatoare a serviciului de transport, după cum nu a fost efectuată nicio plată de către Tribunalul ... pentru serviciul de transport efectuat, rezultă că pârâtul C.A. a contractat un serviciu de transport care n-a fost achitat, acesta fiind sensul afirmației potrivit căreia „a rezolvat problema”.

Potrivit disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, constituie abatere disciplinară, manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în

[REDACTED] [REDACTED]
afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

Prin onoare, în limbajul obișnuit, se înțelege integritate morală, probitate, corectitudine, demnitate, cinste. Onoarea reflectă demnitatea individului în conștiința altor persoane, aprecierea sa publică sau, altfel spus, onoarea este reputația pozitivă a omului.

Demnitatea funcției este dată de conduita proprie a judecătorului, care presupune respectarea valorilor ce compun prestigiul funcției.

Raportat la persoană, prestigiul funcției este atribuit social judecătorului ca urmare a dobândirii calității de magistrat și poate fi afectat prin adoptarea unui comportament care încalcă normele de conduită impuse prin legi și regulamente.

Obiectul abaterii disciplinare prevăzute de disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare este format din totalitatea normelor legale și/sau regulamentare, inclusiv cele de conduită care reglementează onoarea, probitatea profesională ori prestigiul justiției.

De asemenea, trebuie avute în vedere toate acțiunile sau inacțiunile judecătorului prin care se nesocotesc ori se aduce atingere unor standarde de conduită unanim acceptate sau prin care se prejudiciază reputația sistemului judiciar în ansamblul său.

În acest sens, se impune a fi menționat că potrivit art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, **judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate, relațiile acestora la locul de muncă și în societate bazându-se pe respect și**

bună credință.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate.

Distinct, art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, **interzice magistraților orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.**

Conform punctului 2.1. din Declarația privind etica judiciară de la Londra din 2010, probitatea impune ca judecătorul să asigure folosirea corespunzătoare a resurselor puse la dispoziția sa în vederea administrării justiției și nu abuzează sau folosește în mod inadecvat aceste resurse. El nu trebuie să urmărească intervenții nejustificate în scopul de a obține orice folos personal, cum **nu trebuie să urmărească nici procurarea unor avantaje pentru sine sau pentru alții. Judecătorul va refuza să accepte orice daruri sau avantaje pentru sine sau pentru cei apropiați, atât timp cât exercită profesia de judecător.**

În cauza de față, Inspekția Judiciară susține că demersul domnului judecător C.A., din luna martie a anului 2014, de a-l contacta pe domnul P.C.. și de a-i solicita explicit, sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar și implicit, pentru a beneficia de serviciile unui conducător auto, în vederea transportării alegătorilor judecători din D. T.S., la sediul Curții de Apel ..., în scopul exercitării dreptului de vot pentru desemnarea unui judecător de la Tribunalul .. pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii,

reprezintă o conduită de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, **în condițiile în care, în mod nejustificat, pentru transportul efectuat nu s-a achitat nicio sumă de bani.**

Domnul judecător C.A. a recunoscut faptul că a apelat la martorul P.C. pentru a-i face rost de un mijloc de transport în scopul menționat anterior, însă a susținut că achitarea contravalorii acelui transport nu intra în atribuțiile sale.

Secția reține că, întradevăr, pârâtul nu avea obligația de a efectua plata contravalorii acestui serviciu, însă, având în vedere faptul că și-a asumat responsabilitatea obținerii acestui mijloc de transport, acesta avea obligația de a solicita în scris o ofertă din partea firmei de transport și, ulterior eliberarea facturii pentru serviciul prestat.

Întrucât pârâtul era persoana care contractase serviciile de transport și cunoștea de la martora D.E. faptul că societatea prestatoare a serviciului nu solicitase plata, acesta avea obligația să contacteze reprezentanții societății în vederea emiterii facturii.

Pârâtul era singura persoană care cunoștea datele de contact ale societății de transport, comunicase vicepreședintelui tribunalului că "rezolvase problema cu transportul", astfel încât el avea obligația de a prezenta departamentului economic din cadrul tribunalului formalitățile cerute de lege pentru obținerea unui astfel de serviciu, în baza cărora ar fi trebuit să se emită ulterior factura.

Or, atitudinea domnului judecător C.A., de a nu efectua demersurile legale pentru obținerea unui astfel de serviciu (solicitarea în scris a unei oferte, acceptarea ofertei corespunzătoare care să cuprindă prețul) și de a apela verbal

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
la martorul P.C., cerându-i să-i cedeze el sau altă persoană folosința unui autovehicul **dovedește faptul că pârâtul nu a înțeles să se facă aplicabilitatea normelor ce reglementează obținerea unui astfel de serviciu.**

Această împrejurare coroborată cu faptul că pârâtul nu a contactat firma de transport în vederea emiterii facturii, deși cunoștea că nu s-a emis o factură, duce la concluzia certă că **domnul judecător C.A. a acceptat gratuitatea acestu serviciu, faptă de natură să afecteze demnitatea și prestigiul funcției de magistrat.**

Faptul că persoanele responsabile din cadrul Tribunalul nu au întreprins niciun demers în sensul achitării acestui serviciu, nu îl exonerează pe pârât de răspunderea disciplinară, câtă vreme, în fapt, **acesta s-a ocupat de contractarea** aceluși serviciu de transport.

Mai mult decât atât, domnul judecător C.A. **a apelat pentru obținerea acestui mijloc de transport la o persoană ce ocupa o funcție de conducere în cadrul organizației locale a unui partid politic, persoană care nu avea nicio calitate în societatea de transport**, faptă ce contravine dispozițiilor prevăzute de art.104 din Legea nr.161/2003, art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Consecința acestui fapt a constat în aceea că (așa cum rezultă din comunicările pe care martorul P.C.. le-a avut cu pârâtul, precum și cu persoana căreia îi aparținea mijlocul de transport) martorul P.C.. a avut convingerea că a contribuit prin demersul său la promovarea judecătorilor în funcții de conducere.

Această atitudine a contribuit la formarea percepției negative a martorului P.C.. asupra independenței instanțelor, facilitând o asociere nepermisă între factorul politic și activitățile specifice autorității judecătorești. Percepția negativă asupra prestigiului și demnității funcției de magistrat a fost transmisă indirect și persoanei căreia îi aparținea mijlocul de transport, câtă vreme pârâtul nu a finalizat demersul de a achita contravaloarea serviciului prestat.

În consecință, **Secția, cu majoritate**, constată că faptele domnului judecător C.A. de a-i solicita martorului P.C., persoană ce ocupa o funcție politică la nivel local, sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar și pentru a beneficia de serviciile unui conducător auto, în vederea transportării alegătorilor judecători din D. T. S., la sediul Curții de Apel .. și de a accepta în mod tacit gratuitatea acestui transport prin neîntocmirea formalităților cerute de lege pentru contractarea serviciului de transport, având ca limită de preț suma de 1000 lei și neefectuarea demersurilor necesare în vederea emiterii facturii pentru efectuarea plății se circumscriu **laturii obiective** a abaterii disciplinare prevăzute de disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează activitatea unui judecător, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție și acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul laturii subiective, Secția, cu majoritate, reține că

vinovăția pârâtului în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să se manifeste și să creeze în ochii unui observator rezonabil îndoieli cu privire la probitatea morală și profesională a întregului corp profesional. Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Pentru aceste considerente, **Secția, cu majoritate**, reține în sarcina pârâtului C.A. săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr.36/2011.

Pe cale de consecință, **Secția, cu majoritate**, va admite în parte acțiunea disciplinară, respectiv în ceea ce privește abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și n) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, urmând a respinge acțiunea disciplinară, având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art 99 lit.i) din același act normativ.

La individualizarea sancțiunii, ce va fi aplicată în condițiile art.100 din

Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, gradul de vinovăție al autorului faptei, consecințele faptelor săvârșite de pârât, existența unor abateri în trecut.

De asemenea, va fi avut în vedere faptul că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Faptele săvârșite de pârât au o gravitate însemnată, având în vedere că prestigiul și demnitatea funcției pe care o exercită îl obliga pe acesta să aibă un comportament în concordanță cu normele de conduită impuse prin legi și regulamente atât în exercitarea cât și în afara exercitării atribuțiilor de serviciu. Judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze efectiv încrederea în justiție.

În plus, modul în care domnul judecător C.A. s-a manifestat trebuie examinat și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate. Or, în mod evident, un judecător cunoaște mai bine

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

ca oricine riscurile pe care le prezintă adoptarea unui comportament de natură a avea un impact negativ asupra prestigiului justiției și, implicit, asupra bunei desfășurări a actului de justiție.

Raportat la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

Secția reține și faptul că demersurile făcute de pârât în vederea obținerii celor două autovehicule nu au urmărit realizarea unui scop personal al său.

De asemenea, până în prezent, domnul judecător C.A. nu a mai fost cercetat disciplinar sau sancționat.

În aceste condiții, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei și consecințele acesteia, Secția, cu majoritate apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni, de natură a-l atenționa cu privire la conduita viitoare, în sensul de a se abține de la orice comportament care să împietzeze asupra demnității funcției sale.

În consecință, față de disp.art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, reținând și caracterul gradual al aplicării sancțiunilor, Secția, cu majoritate, apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și n) din Legea nr.303/2004 privind statului judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate:

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului C.A. – judecător în cadrul Tribunalul

În baza art.100 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului C.A. – judecător în cadrul Tribunalului ..., sancțiunea disciplinară constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) și n) din același act normativ.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului C.A. – judecător în cadrul Tribunalul ..., având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art 99 lit.i) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pronunțată în ședință publică azi, 21 octombrie 2015.

**Președinte de ședință,
Judecător**

Judecător

Judecător

Judecător

Cu opinie separată în sensul respingerii în totalitate a acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva domnului C.A., respectiv atât pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (i) din Legea nr. 303/2004 (în acord cu opinia majoritară), cât și pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și n din același act normativ, în dezacord cu opinia majoritară.

1. Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (n) din Legea nr. 303/2004.

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. (n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Inspecția Judiciară susține că fapta domnului judecător C.A. de a fi solicitat, în calitate sa de judecător și de președinte al Judecătoriei O. (instanță care a găzduit Școala de Vară a I. N. al M. „etică și deontologie”, în perioada 1-5 iulie 2013), directorului Liceului Teoretic T.L. O., prin intermediul unei persoane de notorietate pe plan local, om de afaceri și lider al organizației municipale a unui partid politic (la care a apelat de mai multe ori în scopuri similare), punerea la dispoziție a unui mijloc de transport, cu titlu gratuit, se circumscrie acestei abateri disciplinare.

Așa cum rezultă din probele administrate în cauză, pârâtul, în considerarea faptului că orașul O. găzduia cursurile Școlii de Vară, organizată de I. N. al M. în colaborare cu Fundația ... Internațională, a fost de acord să facă demersuri, pe

[REDACTED]

plan local, în vederea obținerii unui mijloc de transport pentru desfășurarea activităților recreative ale participanților.

De precizat este faptul că participanții la Școala de Vară erau judecători din întreaga țară și din străinătate, iar pentru rezolvarea unor aspecte organizatorice reprezentanții I. N.al M. au solicitat ajutorul domnului judecător C.A..

Astfel, martorul T. M. a arătat în declarația pe care a dat-o în fața secției că pârâtul nu a avut nicio atribuție organizatorică în cadrul Școlii de Vară, însă fără sprijinul acordat de domnul judecător C.A. activitățile programate nu s-ar fi putut desfășura.

În acest context, directorul adjunct al I.N.M. i-a solicitat sprijinul pârâtului în sensul de a obține un mijloc de transport corespunzător, cu care să se efectueze două excursii, una în stațiunea H., iar cealaltă în municipiul T. J..

Pârâtul C.A., cunoscând faptul că martorul P. C. deține astfel de mijloace de transport, a luat legătura telefonic cu acesta și i-a solicitat un autovehicul corespunzător în scopul mai sus amintit. Martorul i-a spus pârâtului că nu are liber niciun mijloc de transport la datele menționate, dar s-a oferit să se intereseze și să-i recomande o altă variantă.

Prin urmare, martorul P. C. a contactat-o pe martora S. M., care a fost de acord să pună la dispoziția participanților de la Școala de Vară autocarul liceului al cărei director era, cu condiția achitării contravalorii combustibilului și a serviciilor șoferului.

Din nicio probă administrată în cauză nu rezultă că pârâtul a pretins martorului P. C. obținerea mijlocului de transport cu titlu gratuit sau în condiții mai avantajoase decât ar fi făcut-o pentru orice cetățean. De asemenea, nici martorei S. M. nu i-a

[REDACTED] [REDACTED]
fost solicitat de către pârât sau de către martorul P. C. un serviciu gratuit sau avantajos pentru participanții la cele două excursii.

Martora S. M. a declarat în sensul că atunci când a mai transmis folosința autocarului, beneficiarul a achitat doar contravaloarea carburantului.

Domnul judecător C.A. nu a discutat cu martora S. M. despre condițiile în care urmează a fi efectuat transportul, însă acesta nu avea atribuții în acest sens și nici nu i se solicitase acest lucru.

Așa cum rezultă din discuțiile purtate între martorul P. C. și pârât, acesta din urmă a afirmat cu două zile înainte de începerea cursurilor că nu a discutat cu martorul T. M. detaliile privind modalitatea de plată a transportului, aceste împrejurări urmând a fi clarificate de organizatori atunci când vor ajunge la O..

Astfel, rolul domnului judecător C.A. a constat doar în identificarea unui mijloc de transport corespunzător scopului menționat mai sus și nu putea fi extins dincolo de calitatea pe care acesta o avea.

În raport de considerentele expuse anterior, nu se poate susține că pârâtul a avut o atitudine de acceptare a rezolvării unui interes personal al altei persoane, respectiv al fundației germane sau al participanților la cursurile Școlii de Vară, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Se mai impune a fi subliniat faptul că Fundația ... Internațională este o organizație nonprofit, iar scopul organizării Școlii de Vară de la O. a fost acela al perfecționării magistraților în activitățile pe care le desfășoară potrivit funcției.

Prin urmare, scopul obținerii acelui mijloc de transport nu a fost realizarea unui interes personal al vreunei persoane, așa cum cer dispozițiile prevăzute de art. 99 lit. (n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

[REDACTED]

republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci a fost desfășurarea în condiții optime a activităților recreative prevăzute în programul școlii. De asemenea, așa cum rezultă din cele expuse mai sus, pârâtul nu a pretins un tratament favorabil din partea reprezentantului liceului și nici nu a uzat de funcția sa pentru a obține un avantaj. Singurul lucru pe care acesta l-a făcut a fost acela de a identifica posibilitatea obținerii de către organizatori a unui mijloc de transport în vederea efectuării celor două excursii.

Aspectele privind condițiile în care urma să fie prestat serviciul de transport, precum și prețul pe care trebuia să-l plătească beneficiarul acestui serviciu se impuneau a fi stabilite de persoanele responsabile din cadrul organizatorilor, pârâtul neavând nicio atribuție în acest sens.

Pârâtul C.A. nu putea formula o solicitare instituțională către conducerea liceului pentru obținerea autocarului, deoarece nu avea calitatea de reprezentant legal al I.N.M. și nici al fundației I... El nu putea face această solicitare în numele său ori ca reprezentant al Judecătoriei ..., deoarece nici el și nici instanța nu aveau vreo atribuție în organizarea Școlii de vară.

Pârâtul a făcut numai demersuri informale, la solicitarea reprezentantului legal al I.N.M., acesta din urmă fiind singurul îndreptățit în virtutea calității sale să contracteze serviciile de transport pentru participanții la eveniment.

Directorul adjunct al I.N.M. este cel care, după ce pârâtul i-a indicat posibilitatea de transport identificată pe plan local, era obligat să facă demersurile necesare, respectiv solicitarea unei oferte, încheierea unui contract și efectuarea plății.

Faptul că nici reprezentantul legal al I.N.M. și nici măcar cel al fundației germane nu au procedat în acest mod nu îi poate fi imputat pârâtului C.A..

Pârâtul nu avea dreptul să angajeze vreo cheltuială sau să facă vreo plată în numele sau pe seama Institutului sau a fundației.

Susținerea Inspecției Judiciare că pârâtul a urmărit punerea la dispoziție a unui mijloc de transport cu titlu gratuit este eronată. Pe de o parte, din declarațiile martorilor T. M. și S. M. reiese faptul că fundația germană a achitat atât contravaloarea combustibilului consumat, cât și serviciile șoferului. Pe de altă parte, așa cum am arătat mai sus, pârâtul nu avea nicio îndreptățire legală să se ocupe în orice mod de chestiunile financiare implicate de organizarea Școlii de vară respective.

Aspectul că nu s-a evidențiat în contabilitatea liceului contravaloarea transportului nu este o chestiune care poate să-i fie imputată pârâtului C.A., fiind ușor de observat că acesta nu avea mijloacele de a verifica operațiunile contabile efectuate sau neefectuate de o altă instituție publică.

Nici sub aspect subiectiv nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru a exista abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că pârâtul nu a urmărit să obțină un serviciu preferențial sau ilegal în vederea rezolvării unui interes personal al său sau al altei persoane.

Față de aceste considerente, apreciez că nu sunt întrunite în cauză elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (n) din Legea nr. 303/2004.

2. Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru existența elementului material al laturii obiective a acestei abateri disciplinare trebuie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: să existe o manifestare sau manifestări ale magistratului de natură a aduce atingere onoarei, probității profesionale ori prestigiului justiției, acestea să fie săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, să fi avut loc în public sau să fi ajuns la cunoștința publicului, astfel încât legătura de cauzalitate între aceste manifestări și urmarea produsă să fie neîndoieabilă.

Așadar, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a unui magistrat este absolut necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, de încălcare a obligațiilor de serviciu sau a normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente.

Obiectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, îl constituie atingerea aduse onoarei, probității profesionale ori prestigiului justiției.

Onoarea profesională implică faptul ca judecătorul să se asigure că, prin practica profesională și prin persoana sa, nu pune în pericol imaginea publică a judecătorului, a instanței sau a sistemului de justiție.

Probitatea profesională poate fi definită ca fiind aprecierea calităților profesionale ale magistraților de către societate.

Conform punctului 2.1. din Declarația privind etica judiciară de la Londra din 2010, probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe și nu doar de la cel care este contrar legii. El nu urmărește intervenții nejustificate în scopul de a obține orice folos personal cum ar fi un transfer, o numire sau promovare, cum nu urmărește nici procurarea unor avantaje pentru sine sau

[REDACTED] [REDACTED]
pentru alții. Judecătorul va refuza să accepte orice daruri sau avantaje pentru sine sau pentru cei apropiați, atât timp cât exercită profesia de judecător.

În cauza de față, Inspecția Judiciară susține că demersul domnului judecător C.A., din luna martie a anului 2014, de a-l contacta pe domnul P. C. și de a-i solicita explicit sprijinul pentru atribuirea spre folosință a unui autocar și implicit pentru a beneficia de serviciile unui conducător auto, în vederea transportării alegătorilor judecători din D., la sediul Curții de Apel ..., în scopul exercitării dreptului de vot pentru desemnarea unui judecător de la Tribunalul ... în calitate de candidat la alegerile pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, reprezintă o conduită de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșită în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, în condițiile în care nu a fost achitată nicio sumă pentru acest transport.

Așa cum s-a reținut și în opinia majoritară, domnul judecător C.A. a recunoscut faptul că a apelat la martorul P. C. pentru a-i face rost de un mijloc de transport în scopul menționat anterior, însă a susținut că achitarea contravalorii acelui transport nu intra în atribuțiile sale.

Esențial este că domnul judecător C.A. a efectuat acest demers la cererea martorului P. C., vicepreședintele Tribunalului ..., martor care i-a spus că este prevăzută în bugetul tribunalului suma de 1000 lei pentru astfel de servicii (transport magistrați).

De asemenea, se impune a fi subliniat faptul că domnul judecător C.A. i-a solicitat martorului P. C. ajutorul, în sensul de a obține un mijloc de transport, însă nu i-a pretins acestuia un avantaj sau un tratament favorabil.

Deținătorul mijlocului de transport a afirmat față de martorul P. C. că

[REDACTED]

este de acord să presteze serviciul de transport solicitat, urmând ca ulterior să se întocmească formalitățile și respectiv să se efectueze plata întrucât „ei au plătit mereu, au plătit și anul trecut”.

Prin urmare, este evident faptul că pârâtul C.A. nu a solicitat martorului P. C. un mijloc de transport cu titlu gratuit sau în condiții avantajoase, câtă vreme deținătorul autovehiculului a fost de acord să presteze serviciul de transport tocmai în considerarea faptului că „au plătit mereu”.

Faptul că ulterior efectuării transportului, persoanele responsabile din cadrul societății prestatoare nu au procedat la emiterea facturii pentru acest serviciu nu îi poate fi imputat pârâtului.

De asemenea, nu îi poate fi imputat pârâtului nici faptul că Tribunalul ... nu a plătit contravaloarea transportului, câtă vreme pârâtul nu avea o astfel de responsabilitate, ba mai mult, la acea dată era plecat din țară, nefiind beneficiarul acestui serviciu.

Din moment ce nu s-a făcut dovada că pârâtul a solicitat mijlocul de transport cu titlu gratuit, fapta care s-ar circumscrie teoretic elementului material al abaterii disciplinare ar fi aceea a acceptării acestui serviciu într-un mod avantajos sau în afara cadrului legal. Or, așa cum am menționat, pârâtul nu a fost beneficiarul serviciului de transport, motiv pentru care nu se poate susține că a acceptat să i se presteze acest serviciu în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Domnul judecător C.A. a făcut ceea ce i-a solicitat martorul P. C., respectiv a găsit un mijloc de transport în vederea deplasării magistraților la Curtea de Apel ..., mijloc de transport ce a plecat chiar din fața Tribunalului ..., împrejurare în raport de care, era normal ca persoanele cu responsabilitate în acest sens, din cadrul

tribunalului, să ia legătura cu reprezentanții societății de transport.

În consecință, nu se poate susține că pârâtul a avut o conduită de natură a afecta onoarea, probitatea profesională sau prestigiul funcției de magistrat.

Împrejurarea că domnul judecător C.A., în demersul de a obține un mijloc de transport, a apelat la martorul P. C., persoană ce făcea parte dintr-un partid politic, se explică prin aceea că această persoană deținea o societate care, printr-un contract de concesiune, asigura serviciul public de canalizare și alimentare cu apă, precum și salubritatea în orașul O.. Astfel, era de notorietate faptul că acest martor, în cadrul activităților pe care le desfășura la nivel local, deținea mijloace de transport, ba mai mult, pârâtul a confirmat faptul că îl cunoștea pe P. C. din perioada în care era avocat, fiindu-i la îndemână să ia legătura cu acesta.

Prin urmare, pârâtul nu a apelat la martorul P. C. în considerarea funcției pe care acesta o avea în plan politic, ci din considerentele expuse anterior.

Așa cum am argumentat și în situația celeilalte abateri imputate pârâtului, *mutatis mutandis*, C.A. nu putea formula o solicitare instituțională către societatea comercială pentru obținerea autocarului, deoarece nu avea calitatea de reprezentant legal al Tribunalului El nu putea face această solicitare în numele său personal ori ca reprezentant al Judecătoriei ..., deoarece nici el și nici instanța pe care o conducea nu aveau vreo atribuție în acest sens.

Pârâtul a făcut numai demersuri informale, la solicitarea reprezentantului legal al Tribunalului ..., acesta din urmă fiind singurul îndreptățit în virtutea calității sale să contracteze serviciile de transport pentru judecători, din moment ce el fusese cel care a decis că astfel de servicii sunt necesare.

Președintele Tribunalului ... (sau, eventual, managerul economic al

[REDACTED]

tribunalului) este cel care, după ce pârâtul i-a indicat posibilitatea de transport identificată pe plan local, era obligat să facă demersurile necesare, respectiv solicitarea unei oferte, încheierea unui contract și efectuarea plății.

Faptul că nici reprezentantul legal al Tribunalului ..., martorul P. C., nici directorul economic al instituției, martora D. E., nu au procedat în acest mod nu îi poate fi imputat pârâtului C.A.. Pârâtul nu avea abilitarea legală de a contracta servicii sau de a efectua plăți în numele tribunalului, el acționând la solicitarea vicepreședintelui tribunalului numai pentru identificarea unei soluții în privința transportului.

Inspekția Judiciară a mai susținut că martorul P. C. și-a asumat această „contribuție” personală la avansarea candidatului Tribunalului ..., reieșind totodată interesul său direct ca domnul judecător C.A. să ajungă în funcția de conducere ce urma să devină vacantă prin alegerea respectivului candidat ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Această susținere este vădit nefundamentată, întrucât pârâtul C.A. nu îndeplinea la acel moment condițiile prevăzute de lege pentru a putea participa la examen în vederea numirii în funcția de conducere la Tribunalul ..., el având gradul profesional de judecător de judecătorie.

Este adevărat că judecătorul trebuie să accepte, de bunăvoie și fără constrângeri, anumite renunțări, însă într-o comunitate restrânsă, cum este cea din orașul O., oamenii se cunosc bine unii pe ceilalți, fiind destul de greu să nu interacționeze în rezolvarea unor probleme de genul celei în speță.

Judecătorii nu trebuie izolați de societatea în care trăiesc, iar barierele insurmontabile între magistrat și societate trebuie evitate.

Câtă vreme judecătorul respectă normele de conduită stabilite prin legi și regulamente, iar prin atitudinea pe care o adoptă nu pune în pericol imaginea sa publică, a instanței sau a sistemului de justiție, nu i se pot imputa raporturile interumane create cu ocazia desfășurării diferitelor activități.

Pentru toate aceste considerente, în dezacord cu opinia majoritară, apreciez că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului C.A. se impunea a fi respinsă ca neîntemeiată.

În final, se impune a fi subliniat și faptul că, deși – în opinia mea – faptele reținute în sarcina pârâtului C.A. nu constituie abateri disciplinare, ele trebuiau analizate de către Inspecția Judiciară din perspectiva unei posibile încălcări a Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Judecător

